

yderligere Modstand end den, der allerede er reist; vil jeg dog indskrænke mig til at gaae ind paa Forslaget under Nr. 11; jeg vilde ialfald ansee det for i høieste Grad skadeligt, dersom ikke idetmindste dette Forslag blev vedtaget. Det forekommer mig rigtignok, at der er næsten noget Comiss i at tænke sig, at man skulde have nødig at sætte en Grænse af 3 Aar for at forebygge Besvigelse ved Hjælp af Selvmord i et saadant Tilfælde. De, der tænke paa at tage sig selv af Dage, gaae dog neppe i en saa meget lang Marætte og tænke derpaa; en saadan udspeculeret Besvigelse som denne vilde vistnok være saare sjelden. Jeg kunde for mit Vedkommende være fuldstændig tilfredsstillt, selv om der ikke blev sat nogen Grænse, men i ethvert Fald antager jeg, det vilde være tilstrækkeligt, naar der kom til at staae eet Aar. Jeg har imidlertid ikke villet stille noget Underændringsforslag i saa Henseende, fordi dette jo ikke er det sidste Stadium af denne Sags Behandling; jeg ansaae det for at være rigtigst for mig saa at sige at afvente den hele Hoveddiscussjon, inden jeg blandede mig nærmere ind i Sagen. Det var disse to Hovedpunkter, om hvilke jeg vilde tillade mig at yttre en Mening, noget afvigende fra den, der er fremkommen. — Der er endnu kun to Forslag, som jeg vil tillade mig at omtale, nemlig Forslagene under Nr. 18 og 19. Forslaget under Nr. 18 forekommer mig at gribe for meget ind i Administrationen, og i Henseende til Instruxen kan jeg henholde mig til, hvad der blev yttret fra Finansministerens Side. Det forekommer mig, at Instruxen maa være indbefattet i Beretningen, og da det er yttret af Ministeren, at han ikke har Noget imod, at Instruxen bliver forelagt for Rigsdagen, seer jeg heller ikke, at der er nogen Nødvendighed for at vedtage Forslaget under Nr. 19. Iøvrigt skal jeg som sagt i det Væsentlige stemme med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgfreds i denne Sag.

Tauber: Jeg kan fatte mig temmelig kort. Jeg maa være det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Senger) taknem-

melig for den Maade, hvorpaa han har stillet sig til enkelte af mine Forslag og særlig til Forslaget under Nr. 29, hvilket jeg anseer for det vigtigste af dem. Jeg maa takke ham baade for den Maade, hvorpaa han har anbefalet det, ligesom ogsaa for den Distand, han tidligere har ydet mig ved dets Affattelse. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 29 om Forpligtelser for Embedsmænd og Skolelærere skal jeg blot gjøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen). Det forekom mig næsten, som om det ærede Medlem ønskede, at det Formynderskab, Staten over med Hensyn til denne Art af Forhold, skulde udvides endnu mere; men det er en Betragtning, som jeg troede maatte ligge meget fjernt fra hans Dunst. Der er i Slutningen af Bestemmelsen af den Betryggelse, som jeg troer fornøden for at sikke, at Summen kan komme Enten og de Efterladte tilgode paa en hensigtsmæssig Maade, idet det er overladt til Ministeriet at bestemme eller stadfæste, hvad man nu vil kalde det, den Maade, hvorpaa det skal skee. — Efter de Udtalelser, der ere faldne, vil jeg tillade mig at tage adskillige af mine Forslag tilbage, deels fordi jeg erkjender Rigtigheden af de Bemærkninger, der ere fremkomne imod dem — dette gjælder f. Ex. om Bemærkningerne angaaende Forslagene under Nr. 3, 23 og 31 — deels fordi jeg efter den Maade, hvorpaa ærede Talere have stillet sig til dem, maa ansee det for ønskeligt at fastholde dem, hvilket gjælder om Forslagene under Nr. 7 og 8.

Formanden: Det forekom mig, at det ærede Medlem ogsaa nævnte Forslaget under Nr. 3 og flere Forslag.

Tauber: Ja, jeg skal nævne dem alle i Orden. De Forslag, jeg tager tilbage, ere Forslagene under Nr. 3, 7, 8, 10 b, 16, 23, 30 og 31.

Formanden: Jeg maa da spørge, om noget andet Medlem vil optage noget af disse Forslag.